

ПРОБЛЕМА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВОДІЇВ ДО ДОТРИМАННЯ ТРАНСПОРТНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

В умовах зростаючої конкуренції та стрімкого розвитку суспільства при наданні послуг транспортного характеру важливу роль відіграє якість сервісу, яку можуть запропонувати підприємці своїм споживачам. Культура поведінки персоналу є одним із ключових чинників, що мають вирішальний вплив на вибір організації – продавця послуг. Важливим напрямком діяльності підприємства має стати не тільки надання основного пакету збутової діяльності, а у першу чергу, забезпечення якості комунікацій між продавцем послуг та клієнтом (пасажиром). У цьому випадку виникає проблема коректної поведінки у транспорті пасажирів, які нерідко спричиняють конфліктні ситуації як із перевізником, так і між собою. Всі ці та інші обставини обумовлюють актуальність та своєчасність проблем якості транспортно-пасажирського обслуговування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує, що з даної проблематики на даний час, який характеризується трансформаційними змінами в економіці, соціальній сфері та громадському житті, наукових розробок недостатньо. Заслужують на увагу окремі публікації та ін.

У психологічних дослідженнях конфлікт визначають як зіткнення інтересів, взаємодію двох або більше суб'єктів, які мають взаємовиключні цілі і реалізують їх на шкоду один одному (форма вираження суперечностей). Конфлікт при обслуговуванні – категорія соціально значуща, і виникає вона здебільшого через невідповідності моральних та правових принципів сторін – перевізника та пасажирів. Недоліки законодавчих актів, складну економічну ситуацію, психологічну напруженість у суспільстві – все це можна віднести до макроекономічних причин цього зіткнення інтересів.

У сфері громадського транспортного обслуговування велика частка пасажирів через часті стреси, нервові перенапруження, хвилювання з приводу економічної кризи, незнання своїх прав як пасажирів, недостатньо чітко зрозумілі правила та нововведення державних органів, відміну деяких зупинок, і, як наслідок, зростання відстані між ними та інші об'єктивні та суб'єктивні причини при вході до транспортного засобу перші два етапи зародження конфлікту вже пройшли і негативно спрямовані до перевізника. У свою чергу, власник маршрутного таксі чи автобусу через великий пасажиропотік, недотримання правил технічної експлуатації транспорту (застарілість та перевищення норм використання), погані умови праці, відсутність дотацій з боку держави для перевезення пільгових категорій населення для компенсації витрат, нерегульованість розкладу руху у відповідності до певного часового проміжку (масштабу плинності пасажирів та кількості транспортних засобів) та інші фактори та чинники теж не завжди має змогу стримати емоції. Виникає конфлікт.

Суттєво знизилась безпека та рівень комфортності громадського транспорту. Кількість пасажирів на один квадратний метр у салоні транспортного засобу досягла 6 чоловік, що перевищує допустимі межі у рамках світових норм майже у два рази. Спостерігається застарілість технічної бази, відсутність у приватних перевізників досвіду у галузі організації перевезень, існують порушення режимів праці та відпочинку водіїв. Підвищує напруженість психологічного клімату і факт наявності пільгових категорій без відповідних грошових компенсацій зі сторони держави.

Планується проведення педагогічних досліджень в автошколах, які стали базою дослідження. Таким чином, коли проведемо дослідження, визначимо формування готовності водіїв автотранспорту до безпечного дорожнього руху та готовності водіїв автотранспорту до дотримання транспортної дисципліни.

Савченко Р.Р.

ХНУВС

ОПТИМІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ВЗАЄМОДІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ВНЗ

Реалізація соціально-політичних й економічних завдань, що стоять перед Українською державою, значною мірою залежить від успішності побудови національної системи освіти, її інтеграції до міжнародного освітнього простору. Універсальною формою забезпечення освітнього процесу є створення оптимальних умов взаємодії викладача і студента, тобто професійне спілкування – педагогічна комунікація. Центральне місце в цій системі відводиться педагогу, який повинен мати такі професійно-значущі якості особистості, як комунікативність, емоційна стабільність, спостережливість, гуманістична спрямованість та високий рівень готовності до професійної діяльності.

Однією з провідних функцій людської комунікації є педагогічна; відповідно можна говорити про педагогічну комунікацію (в широкому розумінні), не обмежуючись її професійними носіями. Провідними умовами формування ефективної психолого-педагогічної взаємодії студентів та викладачів вищих навчальних закладів є створення сприятливої атмосфери для розвитку особистості.

Концепцію про діяльнісне розуміння процесу спілкування, його внутрішній та зовнішній зміст і гуманістично-етичну сутність висвітлюють в своїх працях К. Абульханова-Славська, О. Бодальов, О. Бондаренко, О. Леонт'єв, О. Леонт'єв, Л. Петровська. Такі автори, як Л. Анциферова, Г. Костюк, Б. Ломов, В. М'ясищев, Н. Чепелева зазначають, що підхід до особистості повинен розглядатися з позиції розвитку, і визначальну роль у становленні особистості віддається саме процесу спілкування.

Конкретно, питання теоретико-методологічних засад педагогічного спілкування, його змісту і функцій, механізмів і стратегій оптимальної взаємодії в системі «студент-викладач», а також проблему становлення